

**Oświadczenie złożone
przez senatora Andrzeja Pająka
na 48. posiedzeniu Senatu
w dniu 30 stycznia 2014 r.**

Oświadczenie skierowane do wiceprezes Rady Ministrów, minister infrastruktury i rozwoju Elżbiety Bieńkowskiej

Szanowna Pani Minister!

Ustawa o publicznym transporcie zbiorowym, która weszła w życie z dniem 1 marca 2011 r., reguluje wykonywanie powszechnie dostępnego regularnego przewozu osób. Oczekiwania samorządów wobec regulacji prawnych w tym zakresie były bardzo duże, zważywszy na rosnące problemy władz lokalnych z zagadnieniem transportu osobowego opartego w dużej mierze na tak zwanych dzikich zasadach. Równie duże były oczekiwania pasażerów, zwłaszcza tych „mało mobilnych”, czyli nieposiadających własnych samochodów – młodzieży szkolnej i studenckiej, a także osób, które ze względu na swój wiek i stan zdrowia nie mogą z takich pojazdów korzystać.

Przedmiotowa ustawa wprowadziła w naszym kraju obowiązek stosowania planów zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego (w skrócie: planów transportowych). Organami, które muszą sporządzić takie dokumenty, są minister właściwy do spraw transportu oraz wszystkie samorządy wojewódzkie, a także powiaty mające ponad osiemdziesiąt tysięcy mieszkańców (w tym związki powiatów mające powyżej stu dwudziestu tysięcy mieszkańców), miasta mające ponad pięćdziesiąt tysięcy mieszkańców oraz związki międzygminne mające ponad osiemdziesiąt tysięcy mieszkańców. Obowiązek dotyczy jednak tylko tych jednostek samorządowych spośród należących do tego grona, które z własnego budżetu wydają pieniądze na dotowanie transportu publicznego. Jeśli nie liczyć szczebla centralnego, pozostałe samorządy muszą przygotować wspomniany dokument do końca lutego 2014 r. Brak planu transportowego po 1 marca 2014 r. uniemożliwi zawarcie jakiegokolwiek umowy na świadczenie usług publicznych w zakresie przewozu osób, co może prowadzić do poważnych zaburzeń w funkcjonowaniu samorządu.

Dzięki takiemu planowi samorząd stanie się organizatorem publicznego transportu zbiorowego na swoim terenie. Samorządy nie chcą jednak pełnić tej funkcji w odniesieniu do transportu autobusowego z uwagi na fakt, że Polska, jako jedyny kraj w Europie, zrezygnowała z tak zwanego prawa wyłącznego i na mocy ustawy dopuszcza wykonywanie przewozu osób na podstawie tak zwanego potwierdzenia zgłoszenia przewozu. Kwestia ta normowana jest w oddziale 3, art. 30 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Z powodu instytucji potwierdzenia zgłoszenia przewozu wykonywanie przewozu osób traci na jakości, dochodzi też do wielu przypadkowych zdarzeń wpływających na bezpieczeństwo oraz standard usług wykonywanych przez przewoźników, a także ogólną o nich opinię. Rzeczona usługa nie podlega w praktyce żadnym uregulowaniom i stanowi zagrożenie dla firm – tak zwanych „operatorów publicznego transportu zbiorowego”, wyłonionych w drodze przetargów regulowanych przez prawo zamówień publicznych.

W związku z sugestiami miejscowych samorządów oraz koniecznością i racjonalnością wprowadzenia zmian w obowiązującym ustawodawstwie, popieram postulaty samorządowców dotyczące nowelizacji ustawy o publicznym transporcie zbiorowym i usunięcia z niej zapisu dotyczącego wykonywania przewozu osób na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu. Niniejszym apeluję do Pani Minister o dokonanie w ustawie przedstawionych zmian.

Z poważaniem
Andrzej Pająk